

ROYAL UNDERHOLDNING I TRE AKTER

BYEN & BRYGGERIET

STAY LOYAL

Aarhus Teater
Store Scene
Premiere 08.09.06
En hårfin balance

"JA! SELVFØLGELIG! JEG VIL HAVE JER HER! JEG HAR BYGGET DET HER HUS! JEG VIL HAVE JER I DET! JEG VIL HAVE JERES PEST! OG HAR I TAGET NOGET ANGST MED? SÅ KOM MED DEN!" (Tobias, *En hårfin balance*)

<04//05>

Edward Albee

Edward Franklin Albee III blev født den 3. marts 1928. To uger gammel blev han adopteret af Reed og Frances Albee fra New Yorks overklasse og opkaldt efter sin adopterede farfar, teaterdirektøren Edward Franklin Albee II, der havde skabt familiens enorme formue. Albee blev opdraget med ridetimer, sejlture og kostskoleophold, men havde svært ved at leve op til især sin mors forventninger. Selv har Albee beskrevet forholdet til sine forældre med ordene: "De var ikke særlig gode til at være forældre, og jeg var ikke særlig god til at være søn". Albee blev bortvist fra flere skoler og chokerede som teenager sine lærere ved at skrive en sexfarce i tre akter. Da hans mor fandt ud af, at han var homoseksuel, gjorde hun ham arveløs. Det anstrengte forhold mellem børn og deres forældre blev et gennemgående tema i Albees dramatik.

Gennem sin barndom havde Albee set meget teater, og i 1946 begyndte han på kunsthøjskolen Trinity College. Inden han også blev smidt ud herfra (for ikke at møde op til de obligatoriske gudstjenester), nåede han at få sin første praktiske erfaring med teatret, som skuespiller i forestillinger på skolen. Albee bosatte sig derefter i New Yorks bohèmekvarter Greenwich Village, hvor han læste på Columbia University og levede af renterne fra arven fra sin mormor og diverse småjobs.

Albee skrev det korte stykke *The Zoo Story* i 1958, og en ven sendte det til en bekendt i Tyskland. *The Zoo Story* havde urpremiere i Berlin, opført sammen med Samuel Becketts *Krapps Last Tape* (*Krapps sidste bånd*), og året efter havde stykket premiere i New York, også her i kombination med Beckett.

I 1962 havde Albee sin første succes på Broadway med *Who's Afraid of Virginia Woolf?* (*Hvem er bange for Virginia Woolf?*). Stykket var en publikumssucces og blev tildelt en Tony Award og New York Drama Critics Circle Award. Men ikke alle var lige begejstrede. Mens nogle anmeldere hylkede Albee og omgående udnævnte *Hvem er bange...* til en moderne klassiker, hadede andre stykket, som blev beskrevet som perverst, prætentøst og alt for langt. Skuespillet var nomineret til en Pulitzer Prize, og debatten om det fik to jurymedlemmer til at udvandre.

Albee følte sig meget inspireret af de europæiske absurdistiske dramatikere og beskrev sig selv som "et barn af Beckett". I 1964 grundlagde han og to venner teatergruppen "Theater 1964", der spillede absurdistiske stykker af blandt andet Beckett og Harold Pinter.

Stykket *A Delicate Balance* (*En hårfin balance*) havde premiere på Martin Beck Theatre på Broadway i 1966 og skaffede Albee den første af foreløbig tre Pulitzer Prizes.

De næste årtier oplevede Albee en noget svingende succes som dramatiker. Han modtog sin anden Pulitzer Prize for *Seascape* (*Ved Stranden*) i 1975 men havde ellers stort set ingen kommercielle succeser før *Three Tall Women* (*Tre høje kvinder*), der i 1994 blev Albees tredje Pulitzer-vinder og en stor publikumssucces. "Der er ikke altid en stærk sammenhæng mellem popularitet og dygtighed.", har Albee sagt, "Man må bare antage at man er god til det, man gør, og så blive ved med at gøre det."

En hårfin balance vandt endnu en Tony Award i 1996 for Bedste Genopsætning.

I 2000 havde Albee sin første Broadway-premiere siden 1983 med stykket *The Goat, or Who is Sylvia?* (*Hvem er Sylvia?*) Den da 72-årige Albee behandlede her et af sine gennemgående temaer: overklassefamilien, hvis liv bliver kastet ud i kaos – i dette tilfælde, da husfaderen forelsker sig i en ged (stykkets Sylvia). Opsætningen skaffede Albee hans tredje Tony Award.

Edward Albee har indtil nu skrevet 30 stykker og underviste indtil 2003 unge dramatikere på University of Houston. I 2005 modtog han en Special Tony Award for Lifetime Achievement.

Jens Zachø Bøye // Birgitte Simonsen

"Hvis vi når det punkt ... hvis vi sidder hjemme en aften, og ... rædslen ... sænker sig ...
hvis vi lige pludselig ... får brug for hjælp ... så søger vi hen, hvor vi er velkomne, og ved
man tager imod os. Vi søger ikke bare hen, hvor vi selv gerne vil være; vi søger derhen, hvor
bordet er dækket til os ... hvor sengen er redt ... og varmet ... og har stået parat, hvis vi fik
brug for det! Vi er ikke ... på gennemrejse ... som visse andre!"

(Edna, En hårfin balance)

"MOR? FAR? HJÆLP MIG!!" (Julia, En hårtin halance)

Henning Olesen

<08//09>

"Hvis nogen vil mig noget, ligger jeg under sengen. Bare mig og min angst. (...) Hvad skal man stille op med al den angst? Den er for stor, for omsiggribende, for abstrakt. Den har ikke noget ansigt. Den er mærkelige mennesker med for store rygsække og flakkende blikke, der er mikroskopiske sporer i luften, den er usynlige stråler i atmosfæren. Jeg vil finde mig en lille angst. En håndterlig angst. En angst, der er til at tage at føle på."

(Marie Østerbye: Alting er farligt, fra Urbans bagsidekumme d. 14. august 2006)

"Det eneste, du kan sætte næsen op efter, er at blive endnu ældre
i selskab med din trofaste kone, din alkoholiserede svigerinde
og ind i mellem vores melankolske Julia! Det er vist hvad der er
tilbage til dig, kære Tobias."

(Agnes, En hårfin balance)

"Vi må hjælpe hinanden, når vi kan, kære Agnes, det er vel det, der ligger i et venskab ... Ikke?"

(Edna, *En hårlin balance*)

<12//13>

Anne-Vibeke Mogensen

Hvem er bange for angsten?

af Henrik Dahl sociolog og forfatter

Rifbjerg beskriver i et af sine Amagerdigte, hvor hyggelig besættelsen var. Specielt de sidste år, hvor der var både undtagelsestilstand og luftalarmer. Det var som om undtagelsestilstanden også gjaldt folks almindelige omgang med hinanden. De talte mere sammen end normalt, og interesserede sig mere for hinanden, end de plejede.

Besættelsestiden hyggelig? Jeg kan forestille mig, hvordan det har gibbet i den lidt ældre del af publikum, da digtsamlingen udkom i 1965. Det var kun tyve år siden, besættelsen sluttede, og for de voksne, Rifbjerg skrev om, havde den dominerende følelse under de sidste år af besættelsen helt sikkert ikke været hygge. Snarere usikkerhed, frygt eller dens genstandsløse slægtning, angst.

På den anden side. Rifbjerg er født i 1931. Besættelsen begyndte det år, han fyldte ni og sluttede det år, han fyldte fjorten. Selvfølgelig har han ikke oplevet den på samme måde som de voksne. Hvorfor skulle den se ens ud med barnets og den voksnes øjne, når alt andet ser forskelligt ud? Hvis man ikke har ansvaret, er der så nogen grund til, at ophævelsen af hverdagens rutiner ikke skulle virke spændende, eller at de voksnes forsøg på at forstå situationen og berolige sig selv ikke skulle virke hyggelig?

I hvert fald er jeg mere end villig til at tro Rifbjerg. Jeg synes nemlig, det var enormt hyggeligt i tresserne, da den gamle verden faldt sammen og en ny opstod af ruinerne. Atombomben, Vietnamkrigen og ungdomsoprøret rummede sin egen trykthed, ligesom min mors rituelle og cyklisk gentagne bebrejdelser mod min fars familie og mod sine egne forældre. Det var, når jeg skal være ærlig, først og fremmest spændende, at de to gange Kennedy og Martin Luther King blev skudt.

Bemærkningerne ovenfor er jeg nødt til at forudskikke, inden jeg siger noget om Edward Albees højt anerkendte stykke *En hårlin balance*, som indbragte ham den første af i alt tre Pulitzer-priser. Det er fra 1966 – det år, jeg fyldte seks år - og handler om alt, hvad jeg mindes

som hyggeligt ved tresserne. Oprøret mod autoriteterne. Kampen mellem generationerne. Traditionens sammenbrud. Og selvfølgelig angsten: For atombomben. For fremtiden. For tomheden.

Det var sådan noget, de voksne talte om der, hvor jeg voksede op. Og som man kunne se behandlet i fjernsynets satiriske ugerevy Hov-hov, som jeg elskede at se, fordi Buster Larsen var så god til at klæde sig ud, og programmet i det hele taget satte min i øvrigt melankolske far i godt humør.

I dag ved vi, at der ikke skete noget alvorligt i tresserne. USA og Sovjetunionen udslettede ikke hinanden i et atomart ragnarok. Både Paul McCartney og Mick Jagger endte med at blive adlet af den britiske dronning. Ungdomsoprørerne blev departementschefer og professorer og administrerende direktører. I virkeligheden var det en uskyldig tid, hvor man ikke vidste noget som helst om globalisering, drivhuseffekt og civilisationernes kamp. Men det kunne man selvfølgelig ikke vide dengang – lige så lidt som vi kan vide noget om, hvilke plager der om fyrre år vil få en af mine efterfølgere til at sige, at begyndelsen af århundredet var en god tid, hvor farerne var til at overskue og tingene ikke gik hurtigere end, at man kunne følge med.

Faren ved at skrive noget aktuelt er, at det for al eftertid vil være uaktuelt. Derfor skal man tænke sig godt om, inden man fæstner sine ord til skærmen. Selv store mestre som Albee kan ikke undslippe aktualitetens fælde – men det, der gør dem til store mestre, er, at de så alligevel kan noget andet.

I tresserne var det chic at mystificere publikum (det gjorde

”... det var som at blive ladet alene i mørket ... li’som dengang man var lille og mørkeræd ... og der var slet ingenting ... at være bange for!”

(Harry, *En hårfin balance*)

<14//15>

Inge Sofie Skovbo

Beckett og Ionesco også). Det var chic at håne det store flertal, som hang fast i traditionerne (det gjorde Arthur Miller også). Og det var chic at lade ganske almindelige karakterer i skuespil drikke som svin (det gør de også hos Panduro). Edward Albee forsømmer ikke nogen lejlighed til at være chic, og dermed til at gøre sig selv tidstypisk. Men fordi han er en stor mester, er der alligevel en række ting i *En hårfin balance*, der ikke er tresser-intellektuel-chic, men rammer på steder, hvor det kan gøre ondt – selv i vore dage.

En af mine venner meddelte for nylig ud over et selskab, at hun var blevet så gammel, at hun var begyndt at holde med mrs. Robinson i *Fagre voksne verden*. Det kan jeg sagtens leve mig ind i. Ikke det konkrete med mrs. Robinson, for det er lidt for meget en kvindeting. Men i al almindelighed. Der er visse ting, man i tidens løb ændrer sin holdning til og visse ting, som ikke går op for en, før man når en vis alder. Flere af de ting synes jeg, Albee har så godt fat i, at de stadig holder efter fyrretyve år.

Når man er ung, får man at vide, at tiden læger alle sår. Jeg tror også, man som ung er villig til at tro på det. De første kærestesorger går over, ligesom de første ærgrelser over, at det ene eller andet projekt mislykkes. Når man bliver ældre, opdager man, det er løgn. Tiden læger ikke alle sår. Det er kun noget, man siger til de unge for ikke at decouragere dem alt for alvorligt, inden de skal ud at prøve kræfter med verden.

De lange parforhold gør os til dele af et andet menneskes liv. Ligesom de lange venskaber. Og gradvis opdager man, at der ikke er noget, der hedder at beslutte for sig selv. Hvad jeg beslutter om mig selv i forhold til min kone, beslutter jeg også for hende. Hvad jeg beslutter om mig selv i forhold til mine bedste venner, er også en beslutning for dem. Og omvendt, naturligvis. Deres beslutninger om sig selv er både beslutninger om mig og for mig.

Endnu værre er det med de børn, man sætter i verden. På den ene side er de ens kød, som det hed i gamle dage. På den anden side er de fra den første dag selvstændige mennesker, der kræver en selvstændig anerkendelse. Derfor er tanken om at miste et barn lige så forfærdelig som tanken om, at man selv skal dø – hvis ikke værre. Alligevel er tabet uundgåeligt. Barnet bliver voksent, og forholdet skal genskabes i en proces, der lige så let kan gå galt, som den kan lykkes.

Hvilket bringer mig frem til processen i den modsatte retning. En skønne dag bliver man så gammel, at man kan huske sine forældre have den samme alder, som man selv har. Så indser man, at den klippe, barndommen hvilede på, ikke var et naturfænomen. Faktisk var den slet

ikke en klippe, men et omhyggeligt konstrueret fundament. Nogen havde besluttet sig for, hvor fundamentet skulle ligge og hvilken form, det skulle have. Nogen havde med angst og bæven regnet på jordbundens bæreevne og de mængder af pilotering, som ville blive nødvendige for, at fundamentet ikke skulle sætte sig eller bryde sammen. Nogen tjekkede – uden, at man blev bebyrdet med deres sorger – fundamentet for begyndende revner og foretog den nødvendige vedligeholdelse og de nødvendige reparationer. I ængstelig forhåbning om, at det i længden ville vise sig at være godt nok.

Ved nærmere eftertanke er der ikke noget at sige til, at angst er et vigtigt tema i *En hårfin balance*. Og jeg tænker ikke på den hyggelige angst, jeg som et sorgløst barn så hos de voksne, men på de følelser, der en sjælden gang har strejft mig, efter jeg selv er blevet voksen. Unge kan gudskelov ikke forstå det. For kunne de, ville de være mere bange for livet, end godt er. Men som ældre kan livet engang imellem give noget, der minder om kajakangst. I stedet for at føle, man ligger og vugger trygt på havet, kommer man pludselig til at forestille sig, hvor langt, der er ned. Og hvor let, det er at kæntre, hvis man ikke holder balancen.

Det hører til de mere indviklede, men trods alt løselige, opgaver at have venner og være nogens ven. Det er straks værre med at være søskende, og med at være gift. Til de praktisk taget umulige opgaver hører at have børn eller at være nogens barn. Og så vidt, jeg har erfaret, giver det varige men at miste et barn. Sker tingene samtidig, vil det derfor gå fuldkommen galt, dersom man ikke er i stand til at opretholde en hårfin balance.

Albee er ikke for børn og barnlige sjæle. Hans kunst retter sig først og fremmest til voksne mennesker, der kan finde på at hengive sig til eftertanken for at overveje, om de har gjort det godt nok.

Det er farligt, fordi svaret, hvis man er ærlig, kun kan besvares med et nej. Man har aldrig gjort det godt nok. Der findes ting, man ikke burde have gjort. Man kunne altid have været mere betænksom over for sine venner. Man kunne altid have været sødere og mere rummelig i forhold til sine søskende og ikke mindst sin kone. Og der er altid plads til store forbedringer, når det gælder om at være en god søn eller datter.

Men netop i, at det aldrig er godt nok, ligger trøsten. Tænk, hvis nogle gjorde det godt nok, mens andre ikke klarede det. Så ville dem, der ikke klarede skærene, for alvor have grund til at være kedede af det. Men heldigvis er tingene så viseligt indrettet, at vi alle løber på grund, og derfor i det mindste kan glæde os over det fælles skibbrud. Så ingen kan gøre det godt nok – men alle kan gøre deres bedste.

EDWARD ALBEES
EN HÅRFIN BALANCE

Iscenesættelse
Mogens Pedersen

Scenografi og kostumer
Jesper Corneliussen

Lysdesign
Jesper Ahnfeldt

Lyddesign
Jeppe Larris

Oversættelse
Niels Brunse

Handlingen foregår NU!

Første billede:
fredag aften.

Andet billede:
tidlig lørdag aften

Pause

Tredje billede:
senere samme aften.

Fjerde billede:
søndag morgen

Agnes
Anne-Vibeke Mogensen

Tobias, hendes mand
Jens Zacho Böye

Claire, Agnes' søster
Birgitte Simonsen

Julia, Agnes og Tobias' datter
Kristine Nørgaard

Edna
Inge Sofie Skovbo

Harry
Henning Olesen

Produktionsteam:
Forestillingsleder
Joe Otterstrøm

Scenekoordinator
Lars Fog

Scenen
Karin Grouleff

Marketing
Agnete Krogh

Frisør
Britta Høxbro

Skuespillerrepræsentant
Kristine Nørgaard

Sufflør
Hanne Wolff

Rekvisitør
Viggo Bay

Malersal
Michael Odgaard

Skræddersal
Kirsten Thomsen

Lyd
Jeppe Larris

Lys
Jesper Ahnfeldt

Musik:
Nils Petter Molvær
Palle Mikkelsen
Arvo Pärt

Premiere
Aarhus Teater
Store Scene
08.09.06

Forestillingens varighed
ca. 2 timer og 30 min. inkl. pause

EDWARD ALBEES
A DELICATE BALANCE

Forlag:
Nordiska Strakosch
Teaterförlaget ApS.,
København

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Agnete Krogh
Astrid Gravsholt

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic A/S

Teaterchef
Madeleine Røn Juul

Teknisk Chef
Jens Ravn

Økonomichef
Ralf Rudfeld

Marketingchef
Mikkel Braae-Andersen

Marketing
Agnete Krogh
Barbette B.C. Møller
Morten Daugbjerg
Jan Jul
Anne Lykke

Dramaturg
Trine Holm Thomsen

Scenen
Koordinator
Lars Fog

Alex Sørensen
Bjarne Skram Jensen
Bjørn Ibsen
Jacob Rosenberg
Jan Holm Nielsen
Karin Grouleff Christensen
Kent Vestergaard
Lasse Askefærø
Morten Lund
Ole Gade Olsen

Smede & snedkerværksted
Svend Christensen
Lars Overgaard
Bent Sørensen
Erik Wisler
Jens Andersen

Malersal
Anne-Marie Kjær
Michael Odgaard Andersen
Ruth Grønborg
Søren Thiim Harder

Rekvisitafdelingen
Rekvisitør
Viggo Bay

Steen Jonassen

Skræddersal
Afdelingsleder
Jeannet Alting

Bente Bilde
Birita Haldansen Santana
Conni Møldrup
Gurli Radich Johansen
Henny Andersen
Ingrid Brande
Kirsten Thomsen
Påklædere
Anna lea Olsson
Anne marie Bøttcher
Lise Hauge
Laura Mors
Ulla Pors Brogaard
Mikka Nielsen
Lars Rygaard
Ken Jørgensen

Frisører
Afdelingsleder
Britta Høxbro

Bente Hytte Rasmussen
Ellen Margrethe Nielsen
Lis Zesach Kesje

Lyd
Tonemester
Kim Engelbrecht

Andreas Alsing Carlsen
Jeppe Larris

Lys
Koordinator
Peder Jacobsen

Jesper Ahnfeldt
Jesper Ugløe
Jonas Kongsbach
Peder Flarup
Sune Munk Schou

VI STØTTER
AARHUS TEATER

Hovedsponsorer

www.ceres.dk

www.jp.dk

www.danskebank.dk

Skandinavisk
Tobakskompagni

www.st.dk

Eventsponsorer

www.nykredit.dk

www.lindpro.dk

www.junkers.dk

Søren Jensen
Rådgivende Ingeniørfirma

www.sj.dk

Web sponsorer

www.aarhustheater.dk
udvikles i samarbejde med

Århus Amt
støtter

Aarhus Teater

AARHUS TEATER
ERhvervsklub

A/S PANDA VVS
www.panda-vvs.dk

CHRONOGRAFISK A/S
www.chronografisk.dk

DELACOUR ADVOKATFIRMA
www.delacour.dk

EJ GRAPHIC A/S
Højvænget 5, 8330 Beder

ELNA OG ERIK MARIAGERS FOND

JYSKE BANK
www.jyskebank.dk

JØRN MOESGÅRD AS
www.moesgaard-as.dk

JUNCKERS INDUSTRIES A/S
www.junckers.dk

KPMG
www.kpmg.dk

MALERMEISTER ERIK DALSGAARD A/S
www.erik-dalsgaard.dk

MANGAARD TRAVEL GROUP
www.mangaard-travel.dk

MARTIN PROFESSIONAL
www.martin.dk

METROXPRESS
www.metroxpress

NORDEA
www.nordea.dk

NORDIC RENTALS A/S
www.nordic.dk

NOVICELL APS
www.novicell.dk

POST DANMARK A/S
www.postdanmark.dk

SCHOUW & CO.
www.schouw.dk

SPAR NORD BANK
www.sparnord.dk/aarhus

SPARBANK VEST
www.sparbankvest.dk

SPAREKASSEN ØSTJYLLAND
www.sparostjyl.dk

SVEND ANDRESEN A/S
www.svendandresen.dk

ÅRHUS LOKALBANK
www.aarhuslokalbank.dk

ÅRHUS STIFTSTIDENDE
www.stiften.dk

ÅRHUS OLIEFABRIKS FOND FOR ALMENE FORMÅL

"Jeg har ikke ... kæmpet med et eller andet ... abstrakt problem!
De er mennesker! Harry og Edna! De er vores venner, for pokker!"

(Tobias, En hårfin balance)

Kristine Nergaard // Anne-Vibeke Mogensen // Birgitte Simonsen // Jens Zachø Bøye

<18//19>

"fortøjningerne løsner sig lige så stille – ballonen svæver af sted,
og det eneste der betyder noget, er ... at svæve, at ... blive
fremmed i ... verden, helt ... uengageret"

(Agnes, *En hårfin balance*)

Henning Olesen // Jens Zacho Böye // Anne-Vibeke Mogensen // Birgitte Simonsen

<20//21>

"Vi skal alle sammen være søde at holde os til mønstret:
De fordrukne skal have spædet den op – katolikkerne skal til skrifte
og idioterne skal fortsat være idioter ... Vi skal ikke have nogen
forandringer – det rykker ved balancen."

(Claire, En hårfin balance)

"Jeg har sgu svært ved at få vejret ind imellem ..."

(Harry, En hårfin balance)

Birgitte Simonsen // Kristine Nørgaard // Inge Sofie Skovbo

<22//23>

(...) ”En ven derimod har vi ingen magt over. Ham hverken protesterer vi eller foretager vi repressalier overfor. Ingenting. Vi beder ham bare, og han giver. Og det er ikke nogen ydmygelse for os at bede ham om noget, idet vi ikke forøger nogen magt hos ham. Vi regner simpelthen bare med ham. Vores anmodning bygger på en forvisning om, at han vil være åben over for den. Vi har her mødet mellem ligemænd, der er velvilligt indstillet over for hinanden. Der består en stiltiende overenskomst mellem parterne gående ud på, at hvis en af dem skulle bede om noget, så får han det. ”Bed, og I skal få; bank på, og der skal lukkes op for jer.” Uden dog at bønfalde, men netop som man banker på en vens dør. Din ven er den, der lukker op, hvis du banker på hans dør, og giver, hvis du beder om noget. Og ikke ønsker at der skal opstilles noget regnskab mellem jer.”

(Francesco Alberoni: Forelskelse og kærlighed – Venskab, Erotik, Lindhardt og Ringhof, 2002)

“

Gå ikke foran mig. Måske vil jeg ikke følge dig.
Gå ikke bagved mig. Måske vil jeg ikke føre an.
Gå ved siden af mig og vær blot min ven

(Albert Camus)

”

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Vi skriver også om kulturen - HVER DAG

FYRVÆRKERIMESTERENS DATTER

Ta' børnene med i teatret til årets familiefest!

- et fantasyeventyr af Philip Pullman med masser af spænding, artister, splinterny musik og en hvid elefant!

STORE SCENE 24.11.06-13.01.07 BILLETSALG 7021 3021 / AARHUSTEATER.DK

Teaterchef
Madeleine Røn Juul

Teknisk chef
Jens Ravn

Økonomichef
Ralf Rudfeld

Marketingchef
Mikkel Braae-Andersen

HR-ansvarlig
Lene Christensen

Sekretær:
Berit Gislason

Skuespillere
Allan Helge Jensen
Anders Astrup Andersen
Anders Baggesen
Anne Sofie Byder
Anne-Vibeke Mogensen
Annika Johannessen
Birgitte Simonsen
Bodil Lassen
Christian Hetland Jepsen
Claes Bang
Dorthe Hansen Carlsen
Emmanuel Limal
Henning Olesen
Ida Laub Oksen
Inge Sofie Skovbo
Jeanette Lindbæk Larsen
Jens Zachø Bøye
Karen-Lis Ahrenkiel
Kaspartin Lønnberg
Kim Veisgaard
Klaus Tange
Kristine Nørgaard
Lars Arvad
Lars Høy
Lars Junggreen
Lene Hummelshøj
Lene Tiemroth
Lisbet Lundquist
Lisbeth Gajhede
Marie Tafdrup Wisbøl
Martin Greis
Merete Hegner
Merete Voldstedlund
Mikkel Reenberg
Niels Ellegaard
Ole Jacobsen
Ole Westh-Madsen

Peter Flyvholm
Peter Jorde
Rebekka Owe
Sarah Gottlieb
Søren Bang Jensen
Søren Byder
Thomas Agerholm
Thomas Bang
Tina Andersen
Tine Gotthelf

Sæsonens iscenesættere
Christian Lollike
Christoffer Berdal
Eva Jørgensen
Gitte Siem
Heinrich Christensen
Lars Roman Engel
Madeleine Røn Juul
Mogens Pedersen
Morten Kirkskov
Peter Dupont Weiss
Rolf Heim
Simon Boberg
Søren Østergaard

Scenografer/kostumiere
Catia Engel
Claus Helbo
Helle Damgaard
Jesper Corneliussen
Manfred Blaimauer
Nina Flagstad
Nynne Moe
Sisse Jørgensen
Søren Harder
Pia Maansen

Komponister & kapelmestre
Yo A Kim Hjelje
Søren Hansen
Søren Graversen

Koreografer
Mikala Bjarnov Lage

Lysdesigner
Kisser Rosenquist

Dramaturg
Trine Holm Thomsen
Ryzard Taedling

Suffli
Anette Walsøe
Birgitte Hansen
Hanne Wolff Clausen

Administration
Bente Bak
Helle Hansen
Jonna Thomsen
Kis Giver
Majbritt Hansen
Ruth Hansen
John Friang

Marketing
Agnete Krogh
Anne Lykke
Barbette B.C. Møller
Jan Jul
Morten Daugbjerg

Scenen
 Koordinator
Lars Fog

Alex Sørensen
Bjarne Skram Jensen
Bjørn Ibsen
Jacob Rosenberg
Jan Holm Nielsen
Karin Grouleff Christensen
Kent Vestergaard
Lasse Askefrø
Morten Lund
Ole Gade Olsen

Smede & snedkerværksted
Svend Christensen
Lars Overgaard

Bent Sørensen
Erik Wisler
Jens Andersen

Malersal
Anne-Marie Kjær
Michael Odgaard Andersen
Ruth Grønborg
Søren Thiim Harder

Rekvisitafdelingen
 Rekvisitør
Viggo Bay

Steen Jonassen

Skræddersal
 Afdelingsleder
Jeannet Alting

Bente Bilde
Birita Haldansen Santana
Conni Møldrup
Gurli Radich Johansen
Henny Andersen
Ingrid Brande
Kirsten Themsen

Påklædere
Anna Iea Olsson
Anne marie Bøttcher
Lise Hauge
Laura Mors
Ulla Pors Brogaard
Mikka Nielsen
Lars Rygaard
Ken Jørgensen

Frisører
 Afdelingsleder
Britta Høxbro

Bente Hytte Rasmussen
Ellen Margrethe Nielsen
Lis Zesach Kesje
Rikke Kirkeby

Lyd
 Tonemester
Kim Engelbredt

Andreas Alsing Carlsen
Jeppé Larris

Lys
 Koordinator
Peder Jacobsen

Jesper Ahnfeldt
Jesper Uglsåe
Jonas Kongsbach
Peder Flarup
Sune Munk Schou

IT- afdeling
Kurt Bøje
Faith Post

Arkivar:
Per Brink Abrahamsen

Medlems- & billetservice
 Billetchef
Elisabeth Nelleman Jensen

Aase Kiil Jensen
Jette Rask
Mette Frandsen
Mia Sandholt

Regi
Allan Lauridsen
Claus Mydtskov
Joe Otterstrøm
Line Bjergø
Trine Tue

Bygningsforvalter
Jørgen Prip

Teaterteknisk elev
Anders Enøe

Vagtmestre
Knud Steen Bak
Jørn Greffel
Jan Christensen

Rengøring
 Rengøringsleder
Helle Nesgaard

Birgit Geiken
Connie Andersen
Lone Hein
Jette Helen Jensen
Vera Sandoy
Ulla Stougaard Møller
Martin Gade Sangill
Anne Pedersen

Cafe Hack
 Restauratør
Thomas Jensen

Charlotte R. Kirkegaard
Louise O. Pedersen
Per Bang Jochumsen

Kantinen
Britta Mørch Jensen
Caroline Basse
Hanne Jensen
Simon Kroner

Publikumservice
 Inspektør
Kim Lang

Bettina Larsen
Ejvind Nielsen
Ida Vestergård
Inger Kirkeby
Jan Christensen
Kristina Sørensen
Lone Jakobi Sørensen
Magnus Gottlieb
Martin Broe
Mathias Waagner
Mette Frandsen
Sissel Møller
Steffen Nøregaard
Tamara Allen
Villy Madsen

Skuespillerskolen
 Rektor
Eva Jørgensen

Sekretær
Margrethe Manley

Lærere
Ellen Lunde
Frederik Arntzen Neergaard
Jette Barnholdt Hansen
Lars Boye Jensen
Thomas Christiansen
Peter Darger
Gert Fredholm
Kitt Johnson
Deni Jordan
Chariclia Gounaris
Annelis Kuhlmann
Jacob Havkrog Jørgensen
Morten Kirkskov
Caspar Koch
Kristine Helga Olsen

Thomas Müller
Jacob A. Rasmussen
Kasper Ravnhøj
Marie Pilgaard
Carina Raffel
Erik Storm Lorentsen
Louise Thrane
Dan Schlosser
Isabel Ubeda
Lisbet Waagner
Abdul Hantout
Krzysztof Borowski
Niels Søren Hansen
Edi Premate
Peter Dupont Weiss
Agneta von Gegerfelt
Tammi Øst
Henning Sprogøe
Per Skrivers

Elever:
 4. års
Ene Øster Bendtsen
Mette Døssing
Marius Bjerre Hansen
Andreas Jebro
Jacob Madsen
Thorbjørn K. Olesen
Johanne Nørregård-Nielsen
Sandra Sencindiver

3. års
Kenneth Anderson
Nina Marie Birk
Marie Dalsgaard
Anders Heinrichsen
Anne Gry Henningsen
Nikolaj Mineka
Anders V. Momme
Ida Marie Rasmussen

2. års
Katrine Beck
Daniel Bevensee
Christian Bjerrum
Sigurd Holmen Le Dous
Merete Mærkedahl
Ashok Peter Pramanik
Christine Sønderis

1. års
Peder Bille
Amalie Dollerup
Mikkel Hansen
Anne Hauger
Ane Hovby
Jesper D. Mortensen
Lise B. Nielsen
Frederik Ømann
Margit Watt Boolsen

Dramatikeruddannelsen
 Uddannelsesleder
Janicke Branth

Sekretær
Bente Bak

Elever
Michael Bonde
Andreas Garfield
Kasper Munk
Line Mørkeby
Thomas Månsson
Bjørn Rasmussen

Studievejleder
Mads Thygesen